

РЕШЕНИЕ

№ 3306

гр. София, 16.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.04.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Наташа Николова

при участието на секретаря Анна Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2978** по описа за **2017** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. М. М., чрез процесуалния си представител адв. С., срещу решение № 17005 от 25.01.2017 г., постановено по НАХД № 2406 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 97 – ми състав. С решението си СРС, 97 – ми състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 42-0000023/12.01.2015 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на касатора са наложени 4 броя административни наказания – „глоба“, в размер на 200 лева всяко, на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП), за извършване на следните нарушения: 1. по чл. 45, т. 5 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. за таксиметров превоз на пътници (Наредба № 34 от 6 декември 1999 г.), 2. по чл. 46, ал. 1, предл. 1 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г., 3. по чл. 46, ал. 1, предл. 2 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. и 4. по чл. 40, изр. 1 от същата наредба.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1

ЗАНН. Посочва се, че липсва каквато и да е била сериозна аргументация в решението на въззивния съд, мотивите са пестеливи, фрагментарни и почти отсъстват. Твърди се, че към момента на проверката касаторът не е упражнявал таксиметрова дейност. Искане се отменя на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление, или в условията на алтернативност – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Ответникът – Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място], редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активнoleгитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е установено от фактическа страна, че на 06.01.2015 г., около 09.10 часа, М., като водач на лек таксиметров автомобил, престоявал на таксиметрова стоянка, находяща се на [улица]срещу блок 3. На същото място бил служител на РД „АА“, който приближавайки се към автомобила видял, че на предното стъкло на таксито не е поставена табела „не работи“, както и че знакът „такси“ не е закрит или свален. При направена от него проверка било констатирано също, че електронният таксиметров апарат с фискална памет, който бил вътре в колата, бил изключен. При преглед на пътната книжка на водача М. се установило, че тя не е попълнена – липсвал начален час, час на приключване, прекъсване, показания на километража в края на работната смяна. С оглед на констатираното бил съставен АУАН № 200825/06.01.2015 г., като от правна страна нарушенията били квалифицирани като такива по чл. 45, т. 5, чл. 46, ал. 1, предл. 1 и предл. 2 и чл. 40, изр. 1 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП. Съдът е изложил и правните си изводи, за да потвърди НП.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Изводите на състава на Софийски районен съд съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от настоящата касационна инстанция. Макар и пестеливи, мотиви са изложени за всяко едно от нарушенията, като изводите съответстват на събраната доказателствена съвкупност.

Първо, разпоредбата на чл. 45, т. 5 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. предвижда забрана за водачи да престояват на таксиметрова стоянка с таксиметров автомобил с

изключен електронен таксиметров апарат с фискална памет. Писмените и гласни доказателства, събрани в хода на административното производство, по безспорен начин доказват спиране на място, обозначено за престой на таксиметрови автомобили, като и че електронният таксиметров апарат с фискална памет, монтиран съобразно изискванията на закона и чл. 21, ал. 1, т. 6 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г., е бил изключен към момента на проверката. Така описаните действия обективно са в противоречие с разпоредбата на чл. 45, т. 5 от посочената наредба на МТ.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. въвежда две задължения за водачите на таксиметрови автомобили при преустановяване на работа да поставят на предното стъкло вдясно на автомобила табела „Не работи“ и да свалят или закриват с калъф знака „Такси“. По съществото на спора правилно е установено от АНО, че касаторът по време на проверката не е извършвал таксиметрови превози, а именно - превози на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до пет места, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел (§ 1, т. 26 от ДР на ЗАВП). Лекият автомобил, обаче, е бил обозначен със знак „Такси“ и липсвала табела „Не работи“ на предното стъкло. От друга страна, както бе посочено по-горе, електронният таксиметров апарат с фискална памет бил изключен, което е индикация за преустановяване на работата като таксиметров шофьор. Ето защо е било необходимо М. да изпълни посочените в чл. 46, ал. 1 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. кумулативни изисквания. Липсват доказателства, опровергаващи факта на неизвършване на таксиметрова дейност за деня на нарушението.

По отношение на нарушението по чл. 40, изр. първо от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г., следва да бъде посочено, че К. М. е бил регистриран като водач на лек таксиметров автомобил и му е била издадена пътна книжка № 0992/23.09.2014. Безспорно е, че за деня 05.01.2015 г. в пътен лист № 084, съдържащ се в пътната книжка, не са посочени всички изискуеми данни. Както правилно е отразил СРС съгласно разпоредбата на чл. 40 от Наредба № 34 от 6 декември 1999 г. водачът попълва редовно и точно пътната книжка. В приложение № 12 от Наредбата е даден образецът на пътната книжка и точни указания за попълването ѝ, като тя се попълва за всяка смяна на водача на таксиметровия автомобил с посочване на началния час и точния километраж. Няма спор, че в пътния лист за дата 05.01.2015 г. липсват вписани начален час, час на приключване, прекъсване, показания на километража в края на работната смяна, което по своята същност представлява неточно попълване.

Доколкото Наредба № 34 от 06.12.1999 г. е издадена въз основа на ЗАВП и регламентира задължения на таксиметровите шофьори, неизпълнението на последните е основание да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителите. Кореспондиращата на извършените 4 броя нарушения разпоредба на чл. 105, ал. 1 ЗАВП предвижда налагането на административно наказание във фиксиран размер от 200 лева. В настоящия случай административните наказания - „глоба“, са наложени законосъобразно и явно справедливо, в съответствие с предвидения от законодателя фиксиран размер.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА № 17005 от 25.01.2017 г., постановено по НАХД № 2406 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 – ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :